

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłať,
Strowja ée
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spat měrný
Čerstwosé da.

Njech ty spěwaš,
Swěrnje džěłať
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njech ói khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ée. F.

Šserbske njedžělske łopjeno.

Wudawa so kóždu šobotu w Smolerjez knihiczišczerńi w Budyschinje a płaczi šchtwórtlětnje 2.— hr. bjes porta.

Na pokutny džěń.

Matth. 27, 46.

„Wukhowaj šwoju duschu!“ tak džěšče něhdý jandžel k Lotej, so by jeho nuczył, i bjesbóžneho města Sodoma cžělnycž, na kotrymž cžorne mróčzele Božeho šurwego šuda stejachu. A jako Lot šo komdžěšče, pschitwola jandžel jemu: „šhwataj a wukhowaj šo!“ Šhwatacž dšrbješče Lot, so by šo wukhowať, pschetož po malej šhwili běšče pschepošdže. A Lotowa žona, kotraž wróčzo hladajo wošomiť stejó wosta, a šo šakomdži na pucžu, kiž k wukhowanju wjedžěšče, a kotraž bu do šólneho stolpa pschewobrocžena, je ša wščitke cžazy šhutne, nastročaze warnowanje ša wščitkich, kotšiz šo dlíja, šwoju duschu štaženju wukhowacž.

Šhwataj a wukhowaj šwoju duschu! Šak husto je Bóh tež nam tute šhutne napominanje pschitwolať, wožebje móžnje na pokutnych dnjach, kotrež šmy šwjecžili. Šóždy pokutny džěń je jandžel, kotrehož Bóh k nam šežele, so by naš runje kaž něhdý Lota nuczył, našču duschu wukhowacž. Bóh je šwojaty Bóh, wón hidži hrěch a šhošta hrěšniša a žalošnje je, do rukow žiweho Boha šapadnycž. Ale šmy my tute napominanje Bože šebi k wutrobje wšali a po nim cžinili? Šhwataš ty woprawdže, so by šwoju duschu wukhowať? Šy ty ju wotwobrocžil wot šwěta, kotryž ju š tyžaz šwjaskami jima, a pytaš ty je wšchitkimi mozami to jene, šchtož je nusne ša šbóžnosč šwojeje dusche? Ach, kať lěnja a šiwka je husto cžłowiška wutroba pschecžitwo napominanjam a warnowanjam našeho Boha. Bóh rěcži k nam, ale ludžo jeho njekšyša abo hdyž jeho šlyšča, dša jeho šłowa k wutrobje njewošnu, abo jo bóršy šako šapomnja. Bóh woša

naš, ale my k njemu njepšchindžemy. Bóh pschepoščuje naš, ale my šo šamolwimy.

Dša je Bóh nam šandžemu šwjedu — na pokutnym dnju — hiščeže juntrócž a móžnišcho a šhutnišcho dšžli hdy přjedy, pschitwolať: šhwataj a wukhowaj šwoju duschu! Ššwoju duschu, kotraž je wjazy hódna, hacž žyly šwět — a hdy by ty šebi žyly šwět dobnł a na šwojeje duschi šchłodowať, njebý to tebi ničzo pomhať. Ššwoju duschu, kotraž je to jenicžke wot wšcheho, šchtož maš, šchtož wostanje, kotryž je Bóh postajil ša wěcžnosč, ša šbóžnosč, wukhowaj ju! Wotwobrocž ju wot šwěta, kiž čže ju ššapšecž. Daj wšchitko, šchtož maš, so by šwoju duschu wukhowať. Šež Lot je wšchitko w Sodomije wostajicž dšrbjať. Wón je to cžinil, kať cžěžko je to jemu padnyť, a je šwoju duschu wukhowať. A šchto maš ty? Šchto šlyšča tebi woprawdže? Ššjenješ? Ššješku wone jenož papjera? Twój dom, tvoje pola, twój šłót? Ach, te njješku wjazy tvoje, te šlyščeja wšchěm njepšchecželam, kotšiz je jenož tebi wostaja, so by ty ša nich džěłať a wunošchł šwojeje próžy jim šapłacžil. A te čžyť ty šebi wšchšče wažicž, hacž tvoju njekšmjertnu duschu? Ně, wukhowaj šwoju duschu! Nie šhwataj! Še 12. hodžina. Bóh njehrošy nam wjazy še šwojim šudom, jeho šurowy šud je naš potrječil, my štejimy pod nim. Bóh je šwoju hnadnu, žohnowazu ruku wot naš wotwobrocžil. Bóh je naš wopušcžil. Čžesč-li šwoju duschu wukhowacž, dša njekšmjesh šo ani wošomika komdžicž, hewať je pschepošdže. Š šhwataj, šhwataj!

A je jenož jedyn pucž k wukhowanju. Šy dšrbišch prawje wopomnicž, šchto Bóh tebi na to šyššne prašchenje džěnkšišcheho dnja wotmołwi:

Mój Božo, mój Božo, czechodla by mje wopuszczil?

Bóh praji nam:

1. Ja bym tebje wopuszczil, dofelz by ty mje wopuszczil.
2. Ja bym tebje wopuszczil, so by ty mje pytal.

Pod křich na horje Golgatha wjedze nař nasch tekst. Najwjetřha, najhórřha řlósč je dokonjena. Jesuř, tón byn Boži, wiřy na řchizju. Bjesbóžni čłowjetojo řu jeho na drjewo poklecza přchibili. Z dolhe hodžiny čerpi wón hiřom najžalostniřhe čělne a duchomne bolosče. Je přhipoldnju dwanačich. Na jene dobo řhubi Bože řlónzo řwoju jařnosč. Čzma du po wiřej řemi. Přečo řtřřniwiřcho bu Jesuřej wořlo wutrobny. Wón kiř bęřhe praji, ja a tón Wótz řmy jene, kiř bęřhe řo hiřčeže na pučju do hórřeho čerpijenja tróřchtowal: Ja njeřřym řam, mój Wótz je přchi mni, čzjuje, řa řo jeho Wótz w njebęřach přečo bóle a bóle wot njeho řdaluje. Jeho wučžomniřy bęřu jeho dawno wopuszczili. Řotřiř hiřčeže pod řchizjom pľakaw řtejachu, řwěrnny řan, jeho macz a druge řónřke, njemóžachu jemu pomhač. To jenicřke, řchtož jeho hiřčeže pokřlyni a wofřewi, bęřhe řa wěřosč: mój Wótz je přchi mni. A něř čzjuje wón, řa řež tón jeho wopuszczil, něř njeczjuje wón wjazy jeho přchitomnosč, jeho lubosč, wón je řam řyle řam, wopuszczeny we najwjetřej nuřy, w najhórřiřej marřje. A ř najřtřřniwiřheje wutrobny řdychuje wón: Mój Božo, mój Božo, czechodla by mje wopuszczil?

Čchto móže řapřchimnyč, řchto ma tute řlowo na řebi. Je řrudnje, řdny řyřbi řyřota řkorzič: Mój nan, moja macz řaj mje wopuszcziloj, ale wona móže přchitajicž: ale tón řnjes řo po mni horje bjerje. Je hiřčeže hórřiřhe, řdny řyřbi řona řkorzič: mój muž, řotrehož řym lubowala, kiř je mi přched Božim woltařjom řwěrnosč řlubil řač do řmjercze, je mje řamopařchnje wopuszczil, ale wona móže hiřčeže řwoju nadžiju na Boha řtajicž: 1000 řróčž řalostniřhe je, wot Boho wopuszczeny bęč. Čchtož Boho ma, tón njetrjeba řo ničeho bojecz, tón ma, řchtož potrjeba, pomoz, tróřcht, nadžiju, měř. Čchtož je wot Boho wopuszczeny, temu pobračuje wřchitřo, řchtož řebi duřcha požada. Bóh je lubosč, wot Boho wopuszczeny bęč, řo řeka řidženřtwu přchepodatny bęč. Bóh je řwěřko, wot Boho wopuszczeny bęč, řo řeka: we čžemnosčej řhodžicž. Bóh je řiwjenje, wot Boho wopuszczeny bęč, řo řeka: najžalostniřchu řmjercz wumřjecz. Wot Boho wopuszczeny bęč, řeka: w heli bęč. A řako Jesuř na řchizju wolařhe: Mój Božo, mój Božo, czechodla by ty mje wopuszczil, řha je wón helřu čzwilu čerpi.

Bęřhe na pokutnym dnju přchi řpoczatku wóžny. Řalle wječor řhromadžichny řo ř Božej řkřzby. Přeřtož wonřach na polach řtejachu řně řrale ř řwčzenju, řotowe ř domřhowanju, a hiřom bę řžěl mužow nař wopuszczil a druřy řyřbiachu nař w bliřřchich dnjach wopuszczicž. Ale wječor řeňdže řo řyla wřada we Božim domje. Čžeřko bęřhe nam wořlo wutrobny. To prařchenje: budžemy řwojich lubřch řařowidžicž? budžemy dobyč nad řelko njepřcheczelemi? řežřhe řař wulři řamjeř na wřchitřich duřchach. Wřy řapřewachny: Ř řebi řo wolař ř řlubiny, řlyřch, řnježe, řřřtwu moju. řa řtupich na řlěřku a čžitach řer. 14, 7—9. „Řač řunje nařhe řlósče přchecziřo nam řwědčza, řha wřchař pomhař nam, řnježe, řwojeho řjena dla, přchetož nařha njepokřlyřnosč je wulřa, řmy řmy řo na řebi přchereřřhili. řy řy řraelowa nadžija a jeho wumóžniř w čzařu řeje nuřy. řy řy řřjedz řjes nami, řnježe, a řmy řo řmjenujemy po řwojim řjenje; njewopuszcz řha nař!“ Wřy poručowachny řo přched Bohom ř pokutnym wuřnanjom: řmy řmy řwoj řněř a řud řebi řařkřžili ř nařchimi řřechami, řmy přořchachny jeho ř řylej wutrobu: ale budž nam řnadny, njewopuszcz nař, wostař pola nař ř řwojej pomozu. A řako bęřmy řpřewali: „Bóh njewopuszczil

řeho, kiř řo řom' řowěři“, řha wřočřichny řo dom ř řej tróřčřnej wěřtosčju: Bóh njebudže nař wopuszczicž, wón budže nam pomhač we wřhej nuřy.

A něř řyřbimy řkorzič: nařha nadžija je nař řjebařa, Bóh njeje nam pomhař, řaj, Bóh je nař wopuszczil. Wřy řmy wóžnu přchěřali; podarmo řwoje řiwjenje woprowali. Wřy řmy w ruřy řurownych njepřcheczelow, řotřiř řanu řmilnosč njęřnaja, řotřiř čžedža nařch lud řař wořłabnyč, řo řenje wjazy ř mozam njepřchidže. Ř 1000 ranow řwawo nařch wbohi, řřity lud. Řžen wote dnja budže jeho nuřa wjetřha. Wřchitřo, řež řo najnuřniřhe, řchtož ř řiwjenju potrjebamy, budže wot jeneho měřaza ř druřemu drowřhe, a řich wjele prařheja řo ře řarowřemi: řchto budžemy řeřč? Řař móžu řo a řych řwojich wobleřacz. řař něřotřy njemóže řo wjazy najęřč, řař něřotřy je w řurowej řymje řymu mřeč řyřbjal. Wřřchnosč řo přozuje, řej nuřy wopomhač, ale řchtožkřliř řapocznje, ničž řo řej njerađi. řdny řo řas řwěřka nadžije pokřsa, řha bórřy řařo řařnje. A w řwojim řubjeřřiwje řosdřeje řo nařch lud řam. Řař řurowi njepřcheczeljo řteja wřchela ře řrony řebi nařchecziřo, ře řřelbami a řanonami řu do řo řřelili a w nařchich dnjach wójija ře řrajřam, ř čžimž hiřčeže řlubřhe rany řřtemu řudej řija. Něřčřchřliř praji: řo řu řlody přchereřeje wóžny. Řč, řo řu řnamjenja řeho, řo je Bóh nařch lud wopuszczil. řofelz je Bóh nař wopuszczil, řehodla řu nařchi njepřcheczeljo nad nami dobyřli, řehodla řmy do řajřeje nuřy přchřchili, řehodla mamy řieč přchęř čžemnosč a řidjenje a wotemřjecze. ř, řpřřnaj řy, řuby řchęřčřjano, a prařchęř řo: czechodla je nař Bóh wopuszczil.

Čzechodla je Bóh Jesuřa na řchizju wopuszczil? řy řo wřęřch, řuby čžitajo, řy wuřnajeřch: řa, řa a moje řřehi, ř řotřymiz měřach řmęřhi, ře řame wini řu, řo na řebje řmęřch padnje, řo řo čži řchitřoda řtanje, řo čerpiřch ř wulřej řrudnosčju. Bóh je Jesuřa wopuszczil, řofelz řmy řmy Boho wopuszczili. Jesuř je nařch řařtupjeř. řawęřčzi, wón njęřęřhe nařhe řhorowje ře a nařži řebi nařhe bolosče. Wón je nařchich přchęřtupjenjom dla řranjenja a nařchich řřehow dla řřity. ře řhořtanje řeži na řim, řo bęřmy řmy měř měřli a přchęř jeho rany řmy řmy řahojeni. řer. 53, 5 a 6.

Čzechodla je Bóh nař wopuszczil? řo jenicřke wotmolwjenje řeka: řehodla, řofelz řmy řmy Boho wopuszczili. řyle po něčřim je řo řo řtalo. řa bibliřkim řwjedženju w řečze 1905 w řuleřach je řwjedženřři předař, njebor řarař řakub-Řjeřwačžidřři, praji: 60 řet je řo minřlo, řo řa řako młode džęčzo ř mořim nanom, řa řuřto řač bę móžno, do jeho řerbřřeje wřada řobu won řhodžach. A tute wobrařy, měřneho, řbořowneho, řchęřčřjaniřřeho řiwjenja, řotřež řehny wohładach, ři hiřčeže řařnje přched woczomaj řteja: wřchudžom řo řube jednore wawřnje, řa pözčřitřa drašřa wótřow, wřchudže, w najmjeřřch řhęřžy a řola najwjetřcheho řura řlidowę pacęřje wot wřchęřch řpřewane, bohathy wopřt Božeho domu přchi nuřnym čzařu w řečze a w řymnyřch dnjach, řež přchi dolřich řprowjedžach w njeteřjenej řyřřwi. A domach řuřto njedželu popoldnju domřaza nuřnosč a wřchudže, řaj wřchudže biblija w ruřomaj a přched woczomaj. řo njęřku řony, řo řu řhonenja. Řjebjeřčze ři řa řo, řdny řaju: wono něř wjazy řař njeje. A řmy řyřbimy řkorzič; dženřa je hiřčeže řjenje řař, dženřa je hiřčeže wjele řurdniřcho, řač w řečze 1905. řařch lud, Bohu budž řkoržene, njeje ř řyla wjazy řchęřčřaniřři. řulře řřly řuda řu bjesbóžne, řu njepřcheczeljo řchęřčřjaniřřeje wěřy a nařžuja řwoju móž přchecziřo Božemu řraelřtwje, řo bęřu jeho řřitřlowanju po móžnosčej řađžewali. řdny řo wěřřch nowinow řładamy, čžitamy na řimale řoždej řronje řanjaze řlowa přchecziřo Bohu a řbóžniřej, přchecziřo řyřřwi a řchęřčřjaniřřam. řpomněje na řo, ř řařřimi wobčęžnosčemi řa řo nařha

zvrtej bédžicž, kať bu katechismus se schule wustorcžili, kať so tu a tam prózujaj, nabožinu i zřla se schule wuhnacž. Spomácze na to, kať maľo bu husto Bože služby wopytane, městna řwětnych wjeřelow bu pať pschepjelnjene. Hdže bu dženřa hiščeže tajžy, kiž w bibliji čitaja? — tež Biblijski pucžnik je řo maľo kupowal — kotsiž porjadnje řo modla; hdže bu dženřa hiščeže domy, we kotrychž je blidowa modlitwa waschnje?! So je našch lud Boha wopuščezil, to widžimy wořebje jařnje dženřa na pokuťnym dnju. Na pokuťnym dnju wobrocži řo Bóh na zřly lud. Krajo, krajo, pošluchaj na řlowo teho řnjeřa, woľaju řwony do dalofeho kraja. Ale hdže je tón lud, kiž pschińdže na řlowo teho řnjeřa pošluchacž? Džecži řhodža do schule, na polach, w fabrikach džěľaju, řlamy řu wotewriene a lužo pschedawaja a kupuja kať na džěľawym dnju, haj, tam a řem wotměwaja řo reje na pokuťnym dnju, ale maľo je tych, kotsiž řemřchi řhodža, řo bychu řhřscheli, řchto tón řnjeř jim prajicž chze. O, kaťki mamy řrudny čzař nětko na tym hřěřchym řwěcže! Nařch lud je Boha, řwojeho řnjeřa, wopuščezil.

Ale ty, luby řchěřčijano, řnano pschi řebi myřľišch: haj, to je měřno, našch lud je Boha wopuščezil, ale ja jo njeřřhm. Woprawdže niž? řokutny džěň je džěňřa a je tebi daty, řo řam je řobu do řuženja džěřch a řpóřnajeřch, kať i tobu řteji. O, pruhuj řo řhutnje! řjetřeba twój Bóh džěňřa woprawdže nad tebi řforžicž: Tež ty řy mje wopuščezil. Měřno je, ty modľišch řo řožny džěň, ty džěřčič řo ř Božemu domu a ř Božemu blidej, ale njeje pschi tym řnano wjeľe řwontowneho waschnja. Ty nječřiniřch po řunym waschnju teho řwěťa, ale njeřřhm ty řo woprawdže wot hješbóžneho ducha našcheho čzařa w řanym nastupanjju natyřnyč řať? Ty chzeřch rad řbóžny byč, ale honiřch ty woprawdže je wřchitřimi řwojimi mozami řa tuthym wotřřnjeřnym řónžom? Wójujeřch ty i wutrajnej řežerřliwofežu pschecžiwowřchemu řlemu? Pschecžiwišch ty řo hacž do řwě pschecžiwow hřěčej. řladajch ty řo wřcheho, řchtož tebe wořľabnje, tebi řadžěwa wthym bėdženju, kotřež je tebi řrijóđřtajene, ř čžemuž je řwřjaty japoschťol tebe řať řhutnje řańđžemu njeđželu napominal? Wopomú toľa, řo hřěch nař wot Boha wotđžěľi; řchťož do hřěčha řwoli, tón Boha wopuščezji. Ach, řadny jeničřki njeje, kiž je pschi Bofy wofťal, kiž njetřjebať řo džěňřa pschē Bohom řtrachowacž a i pokuťnej wutrobu wofťnacž: řnježe Božo, ja řhm tebe wopuščezil, tež ja řhm na tym wina, řo řy ty našch lud wopuščezil.

2. Ale Bóh dawa nam hiščeže druhe wotmolwjenje na našche řřyřřniwe pokuťne prajchenje: Mój Božo, mój Božo, čžehodla řy mje wopuščezil? řa řhm tebe wopuščezil, řo by ty mje pňťal. řo řlowje pschēľožene njeřěka: čžeho dla, ale ř čžemu řy mje wopuščezil! ř čžemu je Bóh řesufřa na řchřžu wopuščezil? řa řenje druhe wotmolwjenje njeřwěm hacž to, řo by wón Boha pňťal. řam na řchřžu je našch řbóžnik to najčžěřřche řpňťowanje pschēťraf. řdy by wón řadwěľowal abo řwoju wutrobu řtwjerdnyľ a prajil: Božo, hdyž ty řo wo mnje wřjazy njeřtarajch, dha řo tež wo tebe wřjazy njeřtaram, wón njeby wofťal, njeby řřuff našcheho wumoženja dořonjal. Ale we řwojey wopuščezěnosčzi pňťa wón Boha ř zřľej řřyřřnej wutrobu, wón pňťa Boha ř Božim řlowom, ř řwojey modľitwu a ř řhľnej wěřu. A Bóh dawa řo namaľacž. řón Wóťž wřčěži řo ř njemu a wón móže wuřnyčž ř trořchřtnym řlowom: Wóťčže, ja porucžam řwojeho ducha do řwojey ruťow.

řesufř je našch pschřľťad. řať je wón Boha pňťal, jako běřche Bóh jeho wopuščezil, řať mamy tež my Boha pňťacž. A to w Božim řlowje. řesufř njeje jako přěni tu řřyřřnu iťóřžbu řdyčowal, ale ľěřřťořřki přjedy njeho hižom řwřjaty psalmiřta w 22 psalmje. řať je řesufř Bože řlowo řnať! řřžom w řpňťowanju w puščěřnje je wón čžerta ř Božim řlowom wotřolajal.

A tež tu na řchřžu dopomni řo wón na Bože řlowo a pňťa řwojeho Boha w nim. Čžřny teho řunja. Wobhořny řo pilnje w piřmjě, w kotřymž Bóh řo nam nanajřařniřcho řjěři a ř nami řěčži, nař napomina a warnuje, řhřřta a trořchťuje. řdže chzeřch Boha druhđže namaľacž hacž w bibliji? My dyrbimy Bože řlowo řařo ľěpje řěřnacž, to je to přěnje. A dale pňťacž Boha w modľitwje. Modľitwa je rořřčěžowanje duřche ř Bohom. řať je řesufř tam na řchřžu řěčřal, je jemu řwoju nufu a řwoje hubjěňřřwo wufřoržil. Modľny tež my řo bóľe hacž doľal, prajmy Bohu wřchitřo, řchťož na wutrobje namy. řadny džěň nječh njeje bješ modľitwy, a pňťajmy Boha ř trořchřnej wěřu. Bóh je řesufřa wopuščezil a toľa, řesufř džěřči řo ř njemu, tón Bóh, kiž je mje wopuščezil, je toľa mój Bóh. Mój Božo, mój Božo, řdyčny wón. A my, njeřwěmy my řunje řať řesufř, haj hiščeže ľěpje hacž wón tam na řchřžu, řo je Bóh našch Bóh, kiž drje móže nař džřwne pučže wotđžicž, ale pschēřo řať, řať je řa nař najľěpje, kiž móže nař drje řhřwřľu wopuščezicž, ale niž na pschēřo. řo tym, řo je Bóh řesufřa na řchřžu našche dla wopuščezil, móžemy řo na to řpuščezěčž: řřerje móža hory řo hnučž a hřřři řo wřčěččž, ale Boža hřada njeřmóže řo wot nař wřčěččž. A hdyž je Bóh nař nětko wopuščezil, wón budže řo wot nař namaľacž dacž, hdyž jenož jeho prawje pňťamy. A potom budže wón nař wuřchowacž se wřchēje nufy a hubjěňřřwa.

řo je tón jeničřki pučž, kotřyž ř něťčžřřcheho řrudneho čzař wón wjedže. řóńđže jón našch lud? My jo njeřwěmy. Nařch lud jako lud njeřmóžemy ř temu nufowacž. Ale to ja wěm, hdyž našch lud dale řwojeho Boha wopuščezji, potom powjedže řwřjaty Bóh jón do hiščeže wřjěřchēje nufy, řať řo budže našch lud ře bolofeže wofacž a řchřřčěččž. řa nař pať je to najwřařniřche, řo my Boha pňťamy a řo ř njemu wobrocžimy. řotom wuřchowamy řwoju duřchu. řamjěň. M. w ř.

ř wuřchowanju pacžerřkich džěčži.

(ř řřoch řronow wofťejazyň němřřľi řěřľuřchľ njeřřateho pořhada na řadanjje řeřerřchččžil a po móžnosčzi wudofřpolniľ M. U.)

řřž pošľedni řoř džěčži džěňř řřja tu, nječh, Božo, jim řo řřččži we řřwjenju wřchā tvojā wřľofčž řřčā. pschi bėdženju, řo řžěľ řo řofac řboža by řprawnyř tu!

ře řahor ľubofčž tvojā najmóžniřcho, řo řwóľniwje do boja da duřchā řo řich powofľanyřch ř řwěřje na řitwiřchčžo, hdyž wudžerččž we wěřje ma na řlowo.

Do řaja njebjěřřeho je pschewodžej! ře wřcheho mumož řřeho je, řnježe, řej; hdyž pschřńđže řpňťowanje řim po pučžu, řřyř tvojē řchřľitowanje je w bėdženju!

řdyž ból a nufā třřchi řim wutrobu, nječh wuřho tvojē řhřřchi řich řrudobu! A řohor ľubofčž wěřu a nadžřju řim, Božo, řo ře řwěřu wřchāľ pschewinu! —

řať čži řo njeřabťudža do řahuby, hdyž jenať řľěđžicž budža řo ř zuffobu w dom ř tebi, řnježe Božo, tu ře řwěťa tam, hdyž je wěčřne řbožo a řwofoboda! —

Zyrkvi a stat.

Zyrkviiny dawŭ sa lěto 1920 sbera ŭo nětkle a tón sa 1921 ma ŭo w meji sberacŭ. Měnenja wo tym, woŭebje wo wyŭoŭo-ŭeŭi ŭu wŭchelate; nětkŭ, kiŭ praja, ŭo je pŭŭewyŭoŭi pornjo měrnemu cŭaŭej, ŭabydu prajicŭ, ŭo teŭ jich doŭhody potom ŭu pŭŭewyŭoŭe pornjo měrnemu cŭaŭej, nětkŭ ŭaŭo wuŭteja ŭo je- noŭ na woblicŭenje wudawŭow, woŭebje dawŭowŭyŭ wudawŭow, njemóŭa paŭ dolicŭicŭ, ŭo ŭu doŭhody teŭ taŭ a taŭ wjele wjetŭŭe, na pŭŭ. wŭni jeŭo abo bėrnŭ abo ŭito, woŭebje pŭŭeŭzu, kotrejeŭ pŭlacŭiŭna je hojpodarŭŭa měra po ŭylym ŭiwěcŭe. Sdyŭ paŭ ŭo na nětkoŭo hórŭŭicŭ chŭeŭŭ a dyrbicŭ, kaŭ mēnŭŭŭ, hórŭŭ ŭo — abo nē, njehórŭŭ ŭo — na tyŭŭ, kiŭ ŭu zyrkwi ŭtare dawŭowe prawa wŭali — wěŭo ŭaŭoŭiŭŭ pŭŭeŭ ŭaŭoŭ — a ŭyly zyrkviiny dawŭ na jenu hromadu ŭmjetali, t. r. na doŭhodny dawŭ; wjele bóle pomŭaj, ŭo by to ŭaŭo je wŭŭem, niŭ na poŭŭedŭu ŭ zyrkwi- ŭŭim lěpje byŭo! Ale tute poŭlěpŭŭeŭe by teŭ njezpŭe byŭe a ŭane trajaze! Starajmy ŭo wo to, ŭo by lěpje byŭo to ŭmŭŭŭŭ- nje we wutrobach cŭlowjeŭow a ŭyŭeho luda, ŭo by tu ŭaŭo ŭtrowe ŭiwjenje ŭacŭahnyŭo, kotrehoŭ móŭ a ŭylynoŭeŭ je wěra do teho ŭiweho Boha! Tole je nuŭne, to najnuŭniŭŭe a niŭ hiŭŭeŭe pŭŭe- poŭdŭe, kaŭ nam to poŭŭaŭacŭ chŭyŭŭe teŭ to ŭlowo poŭŭutneho dnŭ. ŭ Matth. 27, 46! Ale wono mohŭe ŭa tole teŭ bórŭŭ pŭŭe- poŭdŭe bycŭ a potom ŭa wŭŭo!

S blisŭa a ŭ dalofa.

W Lubiju bē ŭo pŭatŭ, 10. mērŭa, w ewangeliŭŭim dŭmje teŭŭo luda jeŭŭo, ŭo njebē tam ruma doŭeŭ, hačŭ runje buŭu wŭŭe tŭ runty doma ŭa ŭobu wobŭadŭene. Lubijŭŭa ewangeliŭŭa woŭada bē pŭŭeŭ ŭwojeho primarija pŭŭepŭoŭyŭla ŭ pŭŭeŭnoŭŭŭam wo ad- ventistach ŭedmeho dnja abo lěpje, bē pŭŭepŭoŭyŭla ŭ jenemu roŭ- rēcŭowanjŭ mjes ewangeliŭŭimi a adventistami. Mjes pŭŭitŭom- nymi bē jich wjele adventistow — kaŭ ŭo prajēŭe — abo tola pŭŭeŭeŭow adventistow, niŭ jenoŭ ŭ Lubija a ŭ Lubijŭŭeje woŭady ale teŭ ŭ wokoliny, teŭ je ŭerbŭŭeje; mjes nimi bēŭu ŭ najmjer- ŭŭa tŭjo pŭedarjo adventistow, njenujŭy ŭholēŭŭŭi, Budyŭŭŭŭŭi a Lubijŭŭŭŭi; pŭenjaŭ ŭaj ŭo ŭ ŭlowu ŭamolwiloj a teŭ rēcŭaŭoj, Lubij- ŭŭŭi niŭ. Runje taŭ bēŭu teŭ mjes ewangeliŭŭimi tajŭy ŭ dalŭŭeje wokoliny. — Rēcŭaŭ je najpŭedy ŭjnes prim. Wallenstein, wu- ŭbēhnyŭŭŭi woŭebje ŭŭtyri dŭpŭi adventiŭŭiŭŭeje wuŭŭby, njenujŭy jich wulicŭenje ŭaŭopŭŭiŭdŭenja Jeŭuŭa ŭhryŭŭuŭa a jich wuŭŭbu ŭabata; ŭŭeŭeŭiŭŭy a dŭeŭatŭa. Tute ŭŭtyri dŭpŭi woŭtachu teŭ ŭe ŭaŭoŭŭom ŭa dalŭŭu roŭmoŭŭu, njech teŭ ŭo te dalŭŭe ŭobu na- ŭpomniŭu a roŭpomniŭu. Na to wuŭtupi adventiŭŭiŭŭi pŭedar ŭa ŭhorjelŭ, po nim adventiŭŭiŭŭi pŭedar ŭa Budyŭŭŭŭŭin a wokolini. Wobaj ŭaŭitowawŭŭtaj adventiŭŭim, pŭŭi tym bibliju, abo lěpje bi- bliŭŭe ŭŭpŭruchi naŭoŭujo po wawŭnŭu adventistow, njenujŭy je torhajo ŭe ŭwiŭŭa a je hromadu ŭajejjo po ŭwojeje woli, taŭ ŭo we wobŭamŭnjenju wŭdŭeŭ ŭhromadŭiŭŭny wuŭna, ŭo jemu pŭŭi wŭŭeŭŭch jehŭ ŭtudyach a pŭŭi wŭŭeje jehŭ wuŭeŭenoŭeŭi móŭno njeje, tajŭe wēŭy ŭobuŭŭiŭicŭ a dorŭŭumicŭ. To teŭ ŭo niŭomu poradŭicŭ njebudŭe, kotryŭ ŭyŭu bibliju, woŭebje paŭ ŭyŭeho Jeŭuŭa ŭhry- ŭŭuŭa woŭmje ŭa wuŭeŭerja a pucŭniŭa na pucŭ pŭŭeŭ ŭiwjenje a ŭ wumŭoŭenju. ŭaŭo ŭŭtwŭrŭŭŭ rēcŭniŭ wuŭtupi ŭ. Mērcŭin, doŭla- dowar ewangeliŭŭeŭo ŭjednocŭeŭŭŭwa. Tutŭn wuŭbēhny teŭ ŭobu druhe dŭpŭi adventiŭŭiŭŭeje wuŭŭby, rēcŭo ŭ naŭonjenja. ŭaŭ pŭedy dŭŭ a dŭŭ, dawawŭe ŭo pŭŭi jehŭ pŭŭeŭnoŭŭŭu woŭebje pŭŭiŭwŭoŭanje ŭe ŭŭjedŭiŭŭny ŭhromadŭiŭŭny ŭyŭŭeŭeŭ, woŭebje teŭ wŭt jehŭho pŭedarja adventistow. Pŭŭeŭ ŭyŭe ŭmē ŭo prajicŭ, ŭo je ŭo wŭt adventistow kaŭ wŭt ewangeliŭŭŭch ŭ wēŭy rēcŭaŭo bjeŭy wŭŭeŭŭch wupadow a nadpadow. ŭenoŭ mējaju adventiŭŭojo ŭa nuŭne, pŭoŭeŭŭiŭŭu jich wuŭŭby, kotru White a jeje widŭenje

ŭ bibliŭŭimi ŭlowami po rēcŭi ŭ. Mērcŭina ŭaŭitowacŭ. ŭ wob- ŭamŭnjenju porēcŭa ŭaŭo ŭ. primarius, ŭ kŭŭŭta ŭo hiŭŭeŭe nē- kotryŭ dŭpŭow doŭŭnyŭŭŭi a wuŭbēhnyŭŭŭi woŭebje to jene, kaŭ hiŭo teŭ ŭ. Mērcŭin, ŭo maja adventiŭŭojo jene ŭyŭe druhe ŭe- niŭŭeŭo hačŭ my, ŭo ŭyŭe hinaŭ ŭeja ŭ bibliji a ŭyŭe hinaŭ ŭ Jeŭuŭeje ŭhryŭŭuŭeje. ŭowŭŭŭŭŭny pŭŭi tym jenym, kotryŭ je ŭhryŭŭuŭ Jeŭuŭ, naŭŭ ŭbŭŭniŭ, a to ŭiwērnŭ hačŭ do ŭmjerēŭe! ŭ tutym abo ŭ podomnym napominanjŭm ŭŭŭeŭi wŭdŭeŭ ŭhromadŭiŭŭny. — ŭŭto drje je nētk wuŭpēŭ tuteje ŭhromadŭiŭŭny byŭ? Tŭn niŭ, ŭo byŭu tam hiŭo adventiŭŭojo do ŭadanja ŭwolŭi, ŭo ŭmēdŭa teŭ ewangeliŭŭy na jich ŭhromadŭiŭŭnach rēcŭeŭ; na tuto ŭadanje do ŭyŭa njemŭmolwŭŭu, hačŭ runje bē ŭhromadŭiŭŭna woŭebje teŭodŭa ŭwolana, ŭo adventiŭŭojo drje pŭivatne roŭrēcŭowanjŭe po ŭhroma- dŭiŭŭŭe niŭ paŭ wuprajenje pŭŭeŭ ŭhromadŭiŭŭny pŭŭiŭwŭoŭŭu. ŭ teŭo bē to mēnenje naŭtaŭo, ŭo duchowni, kiŭ pŭŭeŭnoŭŭŭi ad- ventistow wopŭtachu, jich wuŭŭbam pŭŭiŭŭoŭuja, doŭeŭ ŭaŭŭe- cŭiwo njereŭŭa. Ale teŭ tajŭe roŭrēcŭowanjŭe njedozpŭje wjele, woŭebje njedobudŭe ŭo pŭŭeŭwēdŭeŭeny adventiŭŭa wŭrēcŭo a na wopaf njemŭŭe ewangeliŭŭi, hdyŭ jeno nēkaŭ na ŭaŭoŭŭu ŭwojeje wēry ŭeji, adventiŭŭam pŭŭiŭadnyēŭ, tole ŭo teŭ tam jaŭnje wu- pŭaji taŭ nēhdŭe: ŭŭtŭŭŭ w ewangeliŭŭeje zyrkwi we ŭwojeje bibliji ŭhutyŭe pŭtajo njeje Jeŭuŭa ŭhryŭŭuŭa ŭa ŭwojeho ŭbŭŭniŭa a wu- móŭniŭa namakaŭ, tŭn jehŭ teŭ pola adventistow njenamaka! To paŭ ŭaŭo rēka: Wobŭoŭeŭe ŭo w piŭmje, ale w ŭylym piŭmje Bo- ŭim! To rēka woŭebje nētkle w poŭŭnyŭm cŭaŭu: Wŭhladajmŭ na Jeŭuŭa, kiŭ je ŭpocŭatŭ a kŭnz naŭŭeje wēry, kaŭ to njedŭelu Re- miniŭcere naŭ napominawŭe, ŭ tym, poŭaŭo na Rom. 10,4: „ŭhry- ŭŭuŭ je teŭ ŭaŭonja kŭnz; ŭŭtŭŭŭ do njehŭ wēri, tŭn je pŭawy!“ ŭo tutym a tajŭim njeje nam napiŭmo ŭaneho nam ŭnateho adventiŭŭiŭŭeŭo pŭŭeŭnoŭŭŭa ŭwēdŭiŭo a pŭŭeŭnoŭŭŭi teŭ niŭ, ŭelkoŭ jich ŭyŭŭchachny; w pŭŭeŭnoŭŭŭach ŭejeŭŭe pŭŭeŭo ŭ nat- mjenŭŭa kaŭ ŭabata na pucŭu abo teŭ cŭlowŭŭa mudroŭeŭ, kotraŭ pŭŭi ŭap. ŭŭ. 1, 7 a Matth. 24, 36 a Mark. 13, 32 tola wjazŭ wē, hačŭ jandŭeljo, haŭ hačŭ tŭn ŭyn. ŭ w napiŭmach wabi wu- ŭŭiŭnoŭeŭ, kotraŭ ŭo na cŭlowjeŭow naŭŭeŭo cŭaŭa wuŭteji, pŭŭeŭ- derje wuŭwolene a ŭeŭajane ŭlowa do wŭŭemjenyŭ pŭŭeŭnoŭŭŭ- ŭow. — ŭhērluŭŭ 267 ŭerbŭŭŭŭŭ ŭpēwarŭŭŭŭŭ cŭitaj, wuŭŭ a wu- ŭŭŭeje wŭt pŭenjeje hačŭ do poŭŭednjēje ŭŭtucŭŭi!

ŭa konfirmaziju poruŭiŭŭny tydŭenja tu „Domjazŭ pŭe- dar“. Naŭŭ cŭaŭ nuŭuje kŭŭdemu, woŭebje paŭ naŭŭeje runje kon- firmērowanej mlŭdŭinje, do ruŭow bibliju, a to woŭebje teŭ pŭŭeŭ ŭeŭtērarŭŭŭwo. ŭajŭu bibliju paŭ to dacŭ. ŭŭerbej tola ŭerbŭŭu! ŭ tutŭn rjany a doŭry dar njeje pŭŭi wŭŭeje droŭoŭeje hiŭŭeŭe pŭŭeŭo taŭ droŭi, kaŭ druhe mjenje trēbne, mjenje nuŭne a mjenje doŭre darŭ. Duŭ, ŭarŭŭŭi a kŭotŭja, ŭa „ŭeleny ŭŭtwŭrŭŭŭ“, ŭa kon- fērmaziju ŭerbŭŭu bibliju!

Nowe bērlēta ŭo bŭrŭy ŭapocŭnje. To je runje cŭaŭ, ŭo ŭebi ŭŭaŭŭŭ naŭŭeje ŭerbŭŭe njedŭelŭe kopjenŭo, jeli ŭo je hiŭŭeŭe ni- maŭŭ, abo ŭo dopomniŭŭ a namŭŭwjeŭŭ ŭnathŭ, ŭo byŭu to cŭi- nili. Tole njeprajimŭ teŭodŭa, ŭo by nēŭŭto redaktorej ŭ wŭt ŭeŭiniŭ, nē, ale teŭodŭa, doŭeŭ ŭebi mŭŭlimŭ, ŭo chŭeŭŭ ŭ dwojemu doŭremu pomozny bycŭ, njenujŭy, ŭo by ŭo naboŭna a zyrkwiŭna mŭŭl, kotraŭ hiŭje, mjes ludom poŭŭlŭniŭa a taŭ ŭo ludej pom- haŭo ŭ hlubiny na wŭŭoŭe, — a potom, ŭo by ŭo ŭerbŭŭa rēcŭ a ŭerbŭŭa wēŭ, ŭŭerbowŭŭŭwo haŭiŭo. Dŭwē to pŭŭiŭeŭiŭje, kotreŭŭ dŭrbjatej tola wēŭeŭe kŭŭdeho ŭa naŭŭ „Wŭmhaj Wŭh“ doŭyēŭ!

ŭiŭŭowanjē: M. we L. ŭa Laetare. — R. we W. ŭa Judica. — P. P.: naŭtawŭi!

ŭamolwŭŭy redaktor: ŭarŭŭ Wŭrgacŭ w Roŭŭacŭŭŭach.
ŭŭiŭŭeŭ a naŭkad: ŭŭmolerjeŭ kniŭicŭiŭŭeŭeŭnja, ŭap.
druŭŭŭŭo ŭ wobmj. ruŭ. w Budyŭŭŭinje.